

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO-SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj: 01 0 K 009404 14 K
Bihać, 20.10.2015. godine

Rješenjem Vrhovnog suda F BiH broj
01 0 K 009404 15 KŽ od 02.11.2016.
godine prvostepena presuda ukinuta i
predmet vraćen na ponovno suđenje.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sudija Jasminke Karabegović kao predsjednice vijeća, te sudija ovog suda Hodžić Fikreta i Hergić Ernese kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Kudić Amira, postupajući u krivičnom predmetu protiv optuženog Ičanović Hasana sina Š. iz B., zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a/, a u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH, kojeg brani branilac po službenoj dužnosti Kadić Ibrahim advokat iz Velike Kladuše, postupajući po optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine broj T20 0 KTRZ 0008939 14 od 11.09.2014. godine, nakon glavnog, usmenog i javnog pretresa održanog 19.10.2015. godine, u prisutnosti Kantonalne tužiteljice USK-a Bihać Mešanović Merime, optuženog Ičanović Hasana i u odsutnosti njegovog branioca, advokata Kadić Ibrahima, jednoglasno je donio i dana 20.10.2015 godine javno objavio slijedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI IČANOVIĆ HASAN, zvan i „Hans“ i „Švabo“, sin Š. i majke V. rođene P., rođen 16.09.1965. godine u B., nastanjen u ..., oženjen, otac dvoje djece, pismen, po zanimanju instruktor u auto školi, posjeduje JMBG: ..., ..., državljanin ..., nalazio se u pritvoru po rješenju Suda BiH broj S1 1 K 016489 14 Krn od 29.08.2014. godine do 22.09.2014 kada je rješenjem istog suda broj S1 1 K 016489 14 KRO pritvor ukinut, do sada neosuđivan, nalazi se na slobodi

Primjenom odredbe iz člana 299. tačka c). Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP F BiH)

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini i oružanog sukoba između pripadnika Armije BiH s jedne strane i pripadnika Narodne odbrane Autonomne pokrajina Zapadna Bosna s druge strane, u svojstvu komandira čete, komande 505. Viteške motorizovane brigade, 5. Korpusa Armije BiH, postupio suprotno odredbi člana 3. stav 1. tačka a/ III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine tako što je:

Dana 25.12.1994.godine u jutarnjim časovima u mjestu L. G., područje opštine V. K., nakon međusobnih borbi u reonu L. G. između pripadnika Armije BiH i

pripadnika Narodne odbrane Autonomne pokrajine Zapadna Bosna i nakon što su pripadnici Armije BiH zarobili, razoružali i postrojili oko 25 pripadnika Narodne odbrane Autonomne pokrajine Zapadna Bosna, među kojima K. R., svjedoka „S1“, M. S., M. Dž., D. S., O. Đ., Č. H., D. F., K. A., O. O., K. E., K. H., i K. F., prišao zarobljenicima držeći u ruci pušku, pitao ratne zarobljenike ko je komandir voda prijeteći da će ih sve ubiti, pa kada se ratni zarobljenik K. H., javio da je on komandir i istupio iz reda, Ičanović Hasan ga je psujući lišio života, tako što je podigao pušku u pravcu K. H., i ispalio jedan hitac u predjelu glave K. H., uslijed čega je beživotno tijelo K. H., palo u snijeg, nakon čega je kundakom puške nasumično udarao postrojene ratne zarobljenike među kojima K. E., i K. A., nakon čega je, dok je ratni zarobljenik K. F., po naređenju drugih pripadnika Armije BiH, krenuo da pokupi oružje koje su prilikom predaje zarobljenici odbacili od sebe, lišio života K. F., tako što je podigao automatsku pušku, nanišanio u pravcu K. F., a zatim je ispalio jedan hitac u gornji dio tijela K. F., nakon čega je tijelo K. F., palo u snijeg,

Čime bi izvršio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a/ u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH.

Na osnovu odredbe iz člana 203. ZKP F BiH optuženi se oslobađa plaćanja troškova ovog krivičnog postupka i paušala te isti padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

Na osnovu člana 212. stav 4. ZKP F BiH porodice poginulih K.H., i K.F., se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuju na parnični postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Tužilaštva Bosne i Hercegovine – Posebno odjeljenje za ratne zločine broj T20 0 KTRZ 0008939 14 od 11.09.2014. godine optuženom Ičanović Hasanu stavljeno je na teret krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a/, a u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH.

Navedena optužnica potvrđena je rješenjem sudije za prethodno saslušanje Suda Bosne i Hercegovine dana 18.09.2014. godine, a predmet je nakon potvrđivanja optužnice dostavljen ovom sudu na nadležan postupak, na osnovu Rješenja Suda Bosne i Hercegovine broj S1 1 K 016 489 14 KZ 2 od 17.11.2014. godine. Kako se optuženi na ročištu za izjašnjenje o krivici izjasnio da nije kriv, zakazan je glavni pretres.

Prije početka glavnog pretresa, na prijedlog branioca optuženog Ičanović Hasana advokata Kadić Ibrahima, sud je naredio da se izvrši psihijatrijsko vještačenje optuženog radi utvrđivanja njegovog psihičkog stanja i sposobnosti da učestvuje u krivičnom postupku, te za vještaka odredio dr. Milovanović Nadu.

Vještak Milovanović Nada je u svom iskazu datom na glavnom pretresu dana 30.04.2015. godine navela da je izvršila neposredni pregled optuženog Ičanović Hasana i analizu medicinske dokumentacije iz spisa na osnovu čega je dala nalaz i mišljenje te navela da optuženi ima jednu vrstu dobroćudnog tumora ovojnice mozga, međutim, prema medicinskoj dokumentaciji taj tumor je u jednom statičnom stanju,

on se praktično ne mijenja u svojoj veličini i ne vrši kompresiju na moždano tkivo tako da klinički se ne očekuje da pravi neke smetnje istom tokom suđenja. Prilikom intervjua sa optuženim Ičanović Hasanom komunikacija je bila zadovoljavajuća isti je odgovorio na sva postavljena pitanja na vrlo prihvatljiv i razumljiv način. Na kraju svog nalaza i mišljenja utvrdila je da je optuženi procesno sposoban, odnosno sposoban da učestvuje u krivičnom postupku, da prati tok suđenja te da u istom aktivno učestvuje.

Sud je u potpunosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Milovanović Nade jer je isti dat na osnovu struke i nauke, nakon obavljenog intervjua sa optuženim Ičanović Hasanom i uvida u medicinsku dokumentaciju a osim toga na nalaz i mišljenje vještaka, odbrana optuženog nije imala prigovora.

Kantonalna tužiteljica Kantonalnog tužilaštva USK-a Bihać je do okončanja glavnog pretresa ostala kod navedene optužnice navodeći u završnoj riječi da smatra da je dokazano da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se stavlja na teret u vrijeme i na način kako je to navedeno u optužnici, pa je predložila da se optuženi oglasi krivim i kazni u skladu sa zakonom.

Na glavnom pretresu, optuženi Ičanović Hasan je dao iskaz u svojstvu svjedoka te negirao krivično pravne radnje koje mu se stavljaju na teret ,navodeći da je njegov zamjenik Š. H., u kritično vrijeme bio na mjestu gdje su bili postrojeni zarobljeni pripadnici tzv.Autonomne Pokrajine Zapadna Bosna, da je H. držao pušku na čelu oštećenog K. H., iz koje je ispaljen metak, da je on to vidio jer je naknadno došao na lice mjesta sa svojim kurirom N. E.

Odbrana optuženog Ičanović Hasana je u toku cijelog postupka negirala da je optuženi počinio krivično djelo koje mu se podnesenom optužnicom stavlja na teret tvrdeći da tužilaštvo provedenim dokazima nije dokazalo radnje optuženog, da u inkriminisano vrijeme optuženi nije mogao počinuti radnje navedene u optužnici jer se nije nalazio na mjestu događaja, te je predložila da se optuženi oslobodi optužbe.

U toku glavnog pretresa optužba je izvela slijedeće dokaze: direktno je ispitala svjedoke: B. R., K. E., K. S., P. H., K. A., K. S., O. H., O. S., O. Đ., Svjedoka „S1“, K. S., M. S., i vještake Karan Željka i Obradović Zorana, te iznijela sadržaj materijalnih dokaza i to: Odluka o proglašenju ratnog stanja (“Sl.list R BiH”, broj:7/92), proglas Fikreta Abdića stanovništvu zapadne Bosne od 22.09.1993 godine o prihvatanju inicijative za formiranje APZB, odluka o ukidanju ratnog stanja od 28.12.1995. godine, zapisnik o prepoznavanju lica na osnovu fotografija svjedoka O. S., sačinjen od Agencije za istragu i zaštitu, regionalni ured Banja Luka, broj 16-11/3-1-04-2-341/14-63/14 od 26.06.2014. godine, sa prilogom fotoalbum 1 od dana 25.12.2014. godine ,zapisnik o prepoznavanju lica na osnovu fotografija svjedoka S1, sačinjen od strane Tužilaštva BiH, sa prilogom fotoalbum 1, zapisnik o prepoznavanju lica na osnovu fotografija svjedoka K. E., sačinjen od strane Državne agencije za istragu i zaštitu sa prilogom fotoalbum broj 1, dopis Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata od 13.06.2014. godine u prilogu kojeg se nalazi ovjerena fotokopija kartona oficira BiH za Ičanović Hasana iz kojeg je vidljivo da je optuženi u vrijeme krivično pravnog događaja imao čin poručnika i vršio dužnost komandira čete, podaci iz službene evidencije za lice Ičanović Hasana, Ministarstva odbrane BiH iz koje je također vidljivo da je optuženi u vrijeme krivično pravnog događaja

imao čin poručnika te vršio dužnost komandira čete, akt MUP-a USK Policijska stanica B. sa prilogom ovjerene kopije kartona lične karte izdane na ime Ičanović Hasan koje je izdano 23.10.1995. godine pre reg. brojem 398/95, akt Tužilaštva BiH od 23.06.2014. godine upućen Policijskoj stanici u B. sa reversom i dopisom Tužilaštva o preuzimanju radi skeniranja kartona lične karte za Ičanović Hasana, dopis općinskog načelnika općine V. K. od 02.07.2014. godine kojim je Tužilaštvu BiH dostavljen izvod iz matične knjige umrlih na ime K. H., sa fotokopijom strane matične knjige umrlih, izvod iz matične knjige umrlih na ime K. F., od 01.07.2014. godine sa ovjerenom fotokopijom strane matične knjige umrlih na ime K. F., zapisnik sa uviđaja SIPA-e sačinjen 02.07.2014. godine na brdu L. G, crtež lica mjesta sa legendom o mjestu pucanja u K. H., i mjestu pucanja u K. F., sačinjen po naredbi tužilaštva BiH, fotodokumentacija mjesta brda L. G. sačinjen od strane SIPA-e, naredba za ekshumaciju posmrtnih ostataka K. H. i K. F., radi obdukcije i identifikacije tjelesnih ostataka izdanih od strane Suda BiH od 15.07.2014. godine i 16.07.2014. godine, zapisnik o ekshumaciji skeletnih ostataka K. H. i K. F. sačinjen od strane Tužilaštva BiH od 01.09.2014. godine, zapisnik o uviđaju SUIP-a sačinjen na licu mjesta ekshumacije, crtež lica mjesta mezarja na kojem se nalazi grobno mjesto K. H., dokumentacija mezarja Bašče na kojem se nalazi grobno mjesto K. H., zapisnik o uviđaju SIPA-e za mezarje D. povodom uviđaja na licu mjesta ekshumacije skeletnih ostataka K. F., crtež lica mjesta mezarja D. sačinjen od strane SIPA-e sa legendom grobnog mjesta za K. F., fotodokumentacija mezarja D. sačinjena od strane SIPA-e, nalaz ekshumacija i forenzička analiza ekshumiranih posmrtnih ostataka lokalitet mezarje Bašte općina V. K. grobno mjesto K. H. sačinjen od strane JU Zavoda za sudsku medicinu Republike Srpske od 16.07.2014. godine po stalnom sudskom vještaku dr. Karan Željki, te nalaz DNK vještačenja ekshumiranih posmrtnih ostataka lokalitete mezarja Bašte, sačinjen od strane stalnog sudskog vještaka dr. Obradović Zorana, nalaz ekshumacije forenzičko-antropološka analiza ekshumiranih posmrtnih ostataka lokalitet D. općine V. K., grobno mjesto K. F. sačinjen od strane Zavoda za sudsku medicinu Republike Srpske po stalnom sudskom vještaku dr. Karanu Željki spec. sudske medicine i nalaz DNK vještačenja ekshumiranih posmrtnih ostataka isti lokalitete mezarje D. grobno mjesto K. F. po stalnom sudskom vještaku dr. Obradović Zoranu, Akt direkcije za koordinaciju policijskih tijela Interpola od 26.08.2014. godine kojim se dokazuje državljanstvo ... za optuženog Ičanović Hasana, izvod iz kaznene evidencije za optuženog Ičanović Hasana, zapisnik o saslušanju svjedoka K. S. dan u istrazi broj 16-11/3-1-04-2-341/14-104/14 od 19.08.2014. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka O. H. dat u istrazi broj T20 0 KTRZ 0008939 14 od 04.07.2014. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka M.S. dat u istrazi broj 16-11/3-1-04-2-341/14-104/14 od 19.08.2014. godine a koji je u skladu sa članom 288. ZKP-a F BiH pročitao kao dokaz na glavnom pretresu 15.07.2015. godine i vojni izvještaji komande 505. Viteške motorizovane brigade, 5. Korpusa Armije BiH kojima tužilaštvo dokazuje postojanje oružanog sukoba između oružanih snaga Armije BiH i NO APZB na širem području općine V.K. te odvijanje borbenih dejstava vojnih jedinica 505. Viteške motorizovane brigade tačnije vojne jedinice 505 u čijem sastavu je optuženi bio komandir ili vojni starješina u vrijeme izvršenja krivičnog djela, izvod iz matične knjige umrlih za lice Š. H. i ovjerena fotokopija kartona vozača motornih vozila za Š. H., sa fotografijom tog lica iz 1955 godine dok je odbrana optuženog direktno ispitala u svojstvu svjedoka: M. S. i N. E., vještaka kriminalističke struke, K. E., na okolnosti sačinjenog nalaza i mišljenja koji je uložen u spis, te iznijela sadržaj materijalnih dokaza i to: članak „Džehenemska decenija“ koji je izlazio u listu Present u V.K. od dana 25.02.2002.

godine, uvjerenje Odsjeka za pitanje vojne obaveze B., grupa za evidenciju iz vojne obaveze B. broj 07/510203/1-1-488/15, potvrdu JU Mješovita srednja škola B. broj 1549/15 od 07.09.2015. godine u kojoj je evidentirano da je srednju trgovačku školu u vremenu od 1979. godine od 1981. godine u B. završio Š. /H/ H., rješenje 5. Policijske uprave stanica bezbjednosti B. broj 05-04/10-04-1-58/15 od 25.08.2015. godine kojim je dozvoljen pristup informacijama koje je branilac tražio, a tražio je slijedeće podatke: da je Ičanović Hasan po mjestu prebivališta rođen u K., da se sada ta ulica zove A. B., da je P. S. sin M. rođen 1964. godine u mjestu P. gdje je i boravio do svoje pogibije, da je Š. H. sin H. rođen 1963. godine sa prebivalištem u mjestu P., a također i udaljenost između tih mjesta P. i K. da iznosi oko 2.300 m jedno od drugog, svjedočanstvo ili svjedodžbu Vaspitno obrazovni centar S. K. metalske struke u B. K. za školsku 82'/83' godine iz koje proističe da je Ičanović Hasan sin Š. završio školske 83' godine u B. K. III stepen i stekao zvanje mehaničar mašina i alatnika, diplomu o srednjoj završenoj školi za K. A. zvanog L. uvjerenje broj 392/2015 JU Srednja škola H. Dž. gdje stoji da je K. A. završio 1 razred u B., a da je ostale razrede završio u V. K.

Cijeneći izvedene dokaze pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, ovaj sud je našao da nema pouzdanih dokaza da je optuženi Ičanović Hasan počinio krivično djelo za koje se optužuje pa ga je na osnovu člana 299. tačka c). ZKP F BiH oslobodio od optužbe da je počinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a/, u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH.

Navedenom optužnicom optuženom Ičanović Hasanu stavljeno je na teret da je za vrijeme rata u BiH i oružanog sukoba između pripadnika Armije BiH s jedne strane i pripadnika Narodne odbrane Autonomne pokrajina Zapadna Bosna s druge strane, dana 25.12.1994. u svojstvu komandira čete, komande 505. Viteške motorizovane brigade, 5. Korpusa Armije BiH, kršeći odredbu člana 3. stav 1. tačka a/ III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949. godine u reonu L.G., općina V.K., nakon zarobljavanja pripadnika Narodne odbrane Autonomna pokrajina Zapadna Bosna, pucanjem iz automatske puške lišio života dva ratna zarobljenika K. H., i K. F.

Na osnovu dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu , ovaj sud nalazi da se pouzdano moglo utvrditi samo da su K. H. i K. F., pripadnici tzv. Narodne odbrane APZB, za vrijeme oružanog sukoba između Vojske ARBIH i tzv. Narodne odbrane APZB, u reonu L. G., općina V. K., dana 25.12.1994 godine kao ratni zarobljenici, lišeni života.

U toku postupka nesporno je utvrđena činjenica postojanja rata u BiH i oružanog sukoba između Vojske ARBIH i tzv. Narodne odbrane APZB, u vrijeme koje je u optužnici označeno kao vrijeme izvršenja krivičnog djela /25.12.1994. godine/. Ova činjenica je utvrđena prije svega materijalnim dokazima i to Odlukom o proglašenju ratnog stanja ("Sl.list R BiH", broj:7/92), Odlukom o ukidanju ratnog stanja ("Sl.list R BiH", broj: 50/95) i Proglasom Fikreta Abdića stanovništvu zapadne Bosne od 22.09.1993 godine. Navedena činjenica potvrđena je i iskazima svjedoka ispitanih na glavnom pretresu. Svjedoci optužbe B. R., K. E., K. S., P. H., K. A., O. S., Svjedok „S1“ i M. S., naveli su da su se na području V. K. u inkrimisano vrijeme vodile borbe između pripadnika Armije Bosne i Hercegovine i Narodne odbrane APZB-a i da su linije razgraničenja bile na G., S. i drugim mjestima područja općine V. K. Kako ove

činjenice među strankama nisu bile sporne a imajući u vidu navedene dokaze kako subjektivne tako i objektivne prirode, sud je na nedvojben način zaključio da je krivično djelo koje se optuženom stavlja na teret izvršeno za vrijeme rata u BiH i oružanog sukoba između Armije BiH i pripadnika Narodne odbrane „Autonomne pokrajine zapadna Bosna“ (APZB).

Isto tako nesporno je utvrđeno da su oštećeni K. H. i K. F. imali svojstvo ratnih zarobljenika i da su kritičnog dana lišeni života. Ove činjenice utvrđene su na osnovu iskaza svjedoka K. E., P. H., K. A., O. S., O. Đ., Svjedoka „S1“ i M. S., pripadnika Narodne odbrane tzv.APZB, koji su saglasno naveli da je 25.12.1994. godine njihov vod prilikom povlačenja, na L. G. zarobljen od strane pripadnika Armije BiH, da ih je bilo oko 25, da su nakon zarobljavanja razoružani i postrojani, da je jedan pripadnik ARBIH, nakon što je pitao ko je komandir voda, pucao u glavu K. H., komandira voda koji je istupio. Činjenica smrti K. H. i K. F. potvrđena je i iskazom svjedoka B. R. koji je prevezio poginule i ranjene borce i K. S. koji je u knjigu mrtvačnice /knjiga protokola-evidencije u koju su se upisivali poznati podaci poginulih osoba/, lično evidentirao tj. upisao u evidenciju, lica K. /H/ H. i K. /Dž/ F. Činjenica smrti K. H., i K. F., potvrđena je i materijalnim dokazima, izvodom iz matične knjige umrlih na ime K. H. i izvodom iz matične knjige umrlih na ime K. F. od 01.07.2014. godine. Uzrok smrti i identitet nastradalih lica, odnosno ratnih zarobljenika K. H. i K. F., koji je bio predmetom vještačenja stalnih sudskih vještaka Karan Željka i Obradović Zorana takođe nije bio sporan. Naime, vještak Karan Željko je u svom iskazu obrazlažući dati nalaz i mišljenje naveo da je po naredbi Tužilaštva BiH izvršio vještačenje čiji je zadatak bio izvršiti ekshumaciju posmrtnih ostataka K. H. i K. F. a čiji identiteti su ranije utvrđeni tzv. klasičnom metodom iz vremena prije DNK analize, potom forenzički obraditi ekshumirane posmrtno ostatke i uzeti koštani uzorak u svrhu obavljanja DNK analize. Obrazlažući svoj nalaz i mišljenje u odnosu na K. H., ovaj vještak navodi da je utvrđeno da se radi o posmrtnim ostacima odrasle muške osobe, skeletni ostatci su bili jako dobro očuvani, od povreda dominiraju fragmentacije kostiju glave a uz to postoje fragmenti gornjih torokalnih pršljenova, te ovakva fragmentacija kostiju ukazuje na mogućnost, odnosno veliku vjerovatnoću da je ova fragmentacija nastala djelovanjem projektila ispaljenih iz vatrenog oružja ali nije isključio mogućnost nastanka tih povreda djelovanjem tupe sile ili fragmentima eksplozivnog sredstva. U odnosu na K. F., radi se o fragmentaciji četiri rebra koja je mogla nastati na različite načine ali je utvrdio da postoji polukružan koštani defekt koji se ljevokasto širi od spoljašnjeg ka unutrašnjoj strani rebra i koji sa maksimalnim stepenom sigurnosti upućuje na mogućnost djelovanja projektila. Vještak Obradović Zoran je u svom iskazu datom na glavnom pretresu a obrazlažući svoj nalaz i mišljenje naveo da je DNK analizu identifikacije skeletnih ostataka ekshumiranih 16.07.2014. godine na lokalitetu B., M. K., odnosno pretpostavljeni identitet K. H., urađen dana 24.07.2014. godine u Zavodu za sudsku medicinu RS kada je utvrđeno da vjerovatnoća utvrđenog identiteta K. H., iznosi praktično 100%. I u odnosu na K. F., utvrđeno je da vjerovatnoća utvrđenog identiteta K. F. iznosi 100%.

Međutim, na osnovu izvedenih dokaza sud nije mogao izvući pouzdan zaključak u pogledu navoda optužnice da je upravo optuženi Ičanović Hasan, u svojstvu komandira čete, komande 505. Viteške motorizovane brigade, 5. Korpusa Armije BiH, nakon zarobljavanja pripadnika Narodne odbrane Autonomna pokrajina Zapadna Bosna, pucanjem iz automatske puške lišio života dva ratna zarobljenika K. H. i K. F., a iz slijedećih razloga:

Naime, nije sporno da je optuženi Ičanović Hasan u kritično vrijeme, 25.12.1995. bio komandir čete, komande 505. Viteške motorizovane brigade, 5. Korpusa Armije BiH. Ova činjenica proizilazi prije svega iz iskaza optuženog kojeg je dao u svojstvu svjedoka, zatim iz iskaza svjedoka odbrane M. S. i N. E. a ta činjenica proizilazi i iz materijalnih dokaza optužbe, ovjerene fotokopije kartona oficira BiH iz kojeg je vidljivo da je optuženi u vrijeme krivično pravnog događaja imao čin poručnika i vršio dužnost komandira čete i podataka iz službene evidencije Ministarstva odbrane BiH iz koje je također vidljivo da je optuženi u vrijeme krivično pravnog događaja imao čin poručnika te vršio dužnost komandira čete.

Svjedoci optužbe, koji su u vrijeme kritičnog događaja bili zarobljeni pripadnici Narodne odbrane Autonomna pokrajina Zapadna Bosna, K. E., P. H., O. S., O. Đ., K. A., Svjedok „S1“ i M. S., su u svojim iskazima saglasno naveli da je 25.12.1994. godine njihov vod na L. G. prilikom povlačenja zarobljen od strane pripadnika Armije BiH, da su nakon razoružavanja postrojeni u kolonu, da je tada jedna osoba, pripadnik Armije BiH pitala „ko je komandir voda i koliko ima ljudi u vodu“, a kada je komandir K. H. istupio, taj pripadnik Armije BiH naslonio mu je pušku na čelo, a kada je H. pokušao smaknuti pušku sa čela, taj vojnik je ispucao u K. H., je mrtav pao u snijeg. Navedeni svjedoci su takođe saglasno naveli da je nakon toga jedan od pripadnika Armije BiH rekao da se zarobljenici ne mogu više ubijati jer im trebaju živi. Svjedok O. S., je naveo da se taj pripadnik Armije R BiH, nakon što je ispucao u K. H., okrenuo i pucao u K. F., dok svjedok O. Đ., nije vidio ko je pucao ali je vidio da je pogođen i pao mrtav K. F. Ostali navedeni svjedoci nisu to vidjeli ali su čuli pucanj nakon što je nekoliko zarobljenika, po naredbi jednog pripadnika A RBiH, otišlo kupiti odbačeno oružje. Kasnije su čuli da je ubijen K. F.

Dakle, iz iskaza navedenih svjedoka nesporno se moglo utvrditi da se događaj desio onako kako su to svjedoci optužbe opisali odnosno moglo se utvrditi da je nakon zarobljavanja jedan pripadnik A RBiH pucao u K. H. i da je H. pao mrtav u snijeg. Ono što je ostalo sporno u ovom krivično pravnom događaju je činjenica ko je bio pripadnik A RBiH koji je lišio života K. H., te da li je taj isti pripadnik lišio života i K. F. Svjedokinja K. S., supruga K. F., je u svom iskazu navela da se za ubistvo njenog supruga sumnjičio K. S., i da je u tom predmetu davala iskaz u Sarajevu ali ne zna kako je predmet završen.

Saslušani svjedoci optužbe od ranije nisu poznavali optuženog Ičanović Hasana a prilikom opisivanja pripadnika A RBiH koji je pucao iz automatske puške i lišio života K. H., različito su ga opisali. Tako svjedok K. E., istog opisuje kao osobu srednje visine, srednje građe i plave kose koji je bio u bijeloj maskirnoj uniformi, svjedok O.S. ga opisuje kao osobu nižeg rasta, smeđe kose, i u šarenoj maskirnoj uniformi, svjedok „S1“ tu osobu opisuje kao osobu nižeg rasta, smeđe kose, nije bio krupan a nosio je maskirnu uniformu dok je svjedok M. S., naveo da je bio srednje građe, u bijeloj uniformi te da se nije isticao izgledom. Dakle, navedeni svjedoci su samo uopšteno opisali ovo lice, bez nekih individualnih karakteristika a pri tome su ga u pogledu boje kose i uniforme raličito opisali.

Obzirom da su svjedoci optužbe K. E., P. H. i Svjedok „S1“ saglasno izjavili da je vojnik koji je pucao u komandira K. H., prepoznao K. A. zvanog „L.“, pripadnika Narodne odbrane APZB koji je također s njima kritične prilike bio zarobljen, ponudio

ga cigaretom i s njim razgovarao i da su iz njihovog razgovora ovi svjedoci zaključili da su išli zajedno u školu, da su se družili, izlazili po kafićima a što im je kasnije, kako svjedoci navode, potvrdio i sam K. A., sud je sa posebnom pažnjom analizirao iskaz K. A.

Naime, svjedok K. A. je u svom iskazu datom na glavnom pretresu dana 25.05.2015. godine, pored činjenice samog zarobljavanja koji je saglasan sa iskazima gore navedenih svjedoka, naveo da je taj vojnik koji je pucao u K. H., nastavio tući i maltretirati ostale pripadnike Narodne odbrane APZB-a, da je i njega udario kundakom puške, da ga je nakon toga po njegovoj tetovaži prepoznao i tada se malo smirio, zapalio cigaretu, ponudio i njega, a onda uz plač rekao „ubili ste mi danas „S.“, poginulo je mojih 7 ljudi“. Ovaj svjedok je naveo da mu je ta osoba poznata, da su mu u sjećanju ostale njegove izrazito plave oči, da je imao plavkastu kosu i da ga poznaje iz škole u B. koju je pohađao 1981., 1982. i 1983. godine te da se sjeća da je tada imao nadimak „J.“. Tvrdio je da ne poznaje optuženog Ičanović Hasana, da isti nije s njim išao u srednju školu, da se ne sjeća i ne vjeruje da je optuženi osoba koja je počinila ubistvo, te da nikad nije spominjao ime, prezime ili nadimak osobe koja je izvršila ubistvo K. H. i da nikad i nikom nije govorio da je osoba sa nadimkom „H.“ izvršila ubistva K. H. i K. F. Dakle, kad se uporede iskazi svjedoka K. E., P. H. i Svjedoka „S1“, sa iskazom svjedoka K. A., sa sigurnošću se može utvrditi samo da je vojnik koji je pucao u K. H., prepoznao K. A., da je sa njim razgovarao, ponudio ga cigaretom i da ga je znao iz škole ali se identitet tog lica nije mogao utvrditi obzirom da ga svjedoci K. E., P. H. i Svjedok „S1“, nisu od ranije poznavali a da svjedok K. A. tvrdi da je to lice prepoznao, da je imao nadimak „J.“ i da to nije optuženi Ičanović Hasan.

Nadalje, optužba je krivicu optuženog Ičanović Hasana temeljila na činjenici da su svjedoci optužbe O. S., K. E. i Svjedok „S1“, na posrednom prepoznavanju putem fotografija prepoznali optuženog kao izvršioca ovog krivičnog djela. Prilikom svjedočenja na glavnom pretresu, ovi svjedoci su naveli da su im pripadnici SIPA-e predočili šest fotografija te da su tom prilikom kao izvršioca ubistva komandira K.H. identificirali optuženog Ičanović Hasana, koji je bio pod rednim brojem dva.

Posredno prepoznavanje putem fotografija izvršio je i svjedok K. A., koji je prilikom svjedočenja na glavnom pretresu naveo da mu je u istrazi prilikom prepoznavanja putem fotografija prva dva puta, a nakon što je osumnjičenog opisao kao nisku osobu, širokih ramena i plave kose, predočeno devet fotografija od kojih su na osam fotografija bile osobe crne kose a samo na jednoj fotografiji se nalazila osoba sa plavom kosom pa kada se on na što nasmijao, treći put je fotoalbum promijenjen, ali se nije izjasnio da li je prepoznao osobu koja je pucala u oštećenog K. H.

Kod analize i ocjene dokaza na kojem je optužba temeljila krivicu optuženog Ičanović Hasana, odnosno iskaza navedenih svjedoka te zapisnika o prepoznavanju, sud je imao u vidu činjenicu da ni jedan od ispitanih svjedoka optužbe od ranije nije poznavao optuženog, da je svjedok „S1“ prilikom ispitivanja na glavnom pretresu, naveo da prilikom prepoznavanja na temelju prezentiranih mu fotografija, nije sa sigurnošću označio optuženog Ičanović Hasana kao počinioca predmetnog krivičnog djela već je nakon pregleda svih šest predočenim mu fotografija rekao „ako je na ovih šest slika taj čovjek tu, onda je broj dva“ jer je on najsličniji osobi koja je pucala u K. H., da je svjedok K. E., koji od ranije optuženog nije poznavao, na glavnom

pretresu izjavio da je optuženog kritične prilike gledao 10-15 sekundi, da je jedino svjedok O. S. putem fotografija koje su mu prezentirali pripadnici SIPA-e u toku istrage kao izvršioca ubistva komandira K. H. identificirao optuženog Ičanović Hasana a i pokazao ga u sudnici tokom pretresa. S obzirom da ovi svjedoci od ranije nisu poznavali optuženog, da su ga prije prepoznavanja opisali po njegovoj tjelesnoj konstituciji i uniformi, a upravo visina i tjelesna konstitucija, osim boje kose i očiju, jeste ono što su svjedoci kod opisa navedene osobe /i to kako je već navedeno različito su ga opisali/, koji je prethodio prepoznavanju, naveli kao najupečatljivije, što kod prepoznavanja na osnovu fotografija koje su im prezentirane, zasigurno nisu mogli opaziti jer su bili uskraćeni u mogućnosti da percipiraju visinu i tjelesnu konstituciju osobe koju su trebali da prepoznaju na fotografijama, da se njihovo svjedočenje u pogledu lica koje je pucalo bazira samo na prepoznavanju putem fotografija, koji dokaz je mogao biti korišten samo kao potkrepljujući dokaz koji bi potvrđivao činjenično stanje utvrđeno na temelju drugih izvedenih dokaza, sud nije mogao navode ovih svjedoka kao ni zapisnike o prepoznavanju uzeti kao osnov za utvrđivanje krivice optuženog.

Vještak Kundalić Edin, stalni sudski vještak za oblast forenzičke fotografije i video zapisa, čiji zadatak je, na prijedlog odbrane, bio da da mišljenje o utvrđivanje identiteta optuženog Ičanović Hasana u sadržaju fotografija koje su korištene za prepoznavanje i sadržane u fotoalbumu broj 1 Tužilaštva Bosne i Hercegovine, potvrdio je uvjerenje suda da se navodi ovih svjedoka u pogledu identiteta počinioca ovog krivičnog djela kao ni zapisnici o prepoznavanju ne mogu uzeti kao osnov za utvrđivanje krivice optuženog. Naime, obrazlažući svoj nalaz, vještak Kundalić Edin je dao mišljenje da iskazi svjedoka u vezi sa opisom počinioca krivičnog djela ubistva ratnih zarobljenika nemaju opisana individualna obilježja koja bi obezbijedila identifikaciju i utvrđivanje identiteta Ičanović Hasana kao pouzdanog izvršioca na osnovu predočene fotografije, da su fotografije koje su korištene za prepoznavanje i koje su sadržane u fotoalbumu broj 1 uslovno podobne da se prepoznavanje vrši na osnovu njih jer je izostala približna srazmjernost likova a udovoljilo se približnoj srazmjernosti formata, da fotografije nisu predočene u fotokvalitetu nego u kolor-print ispisu koji je lošijeg kvaliteta i rezolucije tako da je izostala približna podjednaka osvjetljenost i oštrina dok je fotografija optuženog najprihvatljivija po osvjetljenosti i oštrini što je psihološki izdvaja i može da utiče na tuđe mišljenje/, te da fotografija optuženog na osnovu koje je vršeno prepoznavanje ne odgovara opisu optuženog u vrijeme događaja jer su iskazi svjedoka opterećeni izgledom figure što se ne može porediti sa direktnom frontalnom N-Face fotografijom lica osobe koja pokazuje izgled kose, čela, pravac i oblik obrva, očnih kapaka, karakteristika nosa, veličine usta, bore, lica i slično.

Pri nalaženju da se iskazi navedenih svjedoka kao ni zapisnici o prepoznavanju, ne mogu uzeti kao osnov za utvrđivanje krivice optuženog, sud je pored navedenog, imao u vidu da su svjedoci u vrijeme navedenog inkriminisanog događaja imali priliku samo kratko, letimično pogledati počinioca ovog djela, da su bili pod stresom zbog činjenice da su i sami oni mogli biti žrtve, da je u vrijeme događaja bila zima, snijeg, da su vojnici imali bijele maskirne uniforme te da je prepoznavanje od strane svjedoka uslijedilo nakon dugog vremenskog perioda, odnosno 20-tak godina.

Osim toga, sud je prilikom donošenja presude cijenio i iskaze svjedoka odbrane M. S. i N. E., koji su tvrdili da optuženi nije mogao počinuti krivično djelo koje mu se

stavlja na teret, jer nije bio na mjestu događaja. Prema njihovim iskazima, zarobljenika K. H., života je navjerovatnije lišio Š. H., zvani J., zamjenik optuženog. Naime, svjedok odbrane M. S., koji je bio pripadnik 2. bataljona, 2. čete 3. voda, 505. Viteške brigade Armije BiH, u svom iskazu navodi da je on sa svojim pomoćnikom kritičnog dana zarobio pripadnike Narodne odbrane tzv. AP Zapadna Bosna, da ih je razoružao te ih odveo prema položajima koje je kontrolirala Armija BiH i tu ih predao zamjeniku komandira čete H. /svjedok ne zna prezime/, kojeg su zvali „J.“. Naveo je da je zamjenik komandira „J.“ ispitivao zarobljenike, pitao ih „ko je komandir voda“, da je nakon što je komandir voda istupio, između njega i J. uslijedila galama i prepirka i tada je puška opalila a komandir voda, pripadnik APZB je pao mrtav. Tvrdio je da optuženi Ičanović Hasan zvani „Hans“, koji je u vrijeme kritičnog događaja bio komandir čete, nije bio tu, da ga je nekoliko minuta nakon što je ubijen pripadnik APZB ugledao kako sa svojim kurirrom prilazi mjestu događaja što je vjerovatno uticalo da više niko ne bude ubijen. Po njegovom dolasku ostali zarobljeni pripadnici APZB-a, a nakon što je pokupljeno njihovo naoružanje, odvedeni su u komandu.

Iskaz ovog svjedoka odbrane potvrdio je svjedok N. E., kurir optuženog Ičanović Hasana, navodeći da je kritičnog dana učestvovao u akciji oslobađanja dijela teritorija u reonu L. G. /kada je nedostajalo ljudstva tada bi učestvovao u akcijama/, koji su pod kontrolom držali pripadnici Narodne odbrane autonomna pokrajina Zapadna Bosna, da je tokom akcije dobio naređenje komandira odjeljenja, K. M. da ode po komandira čete Ičanović Hasana. Kada je došao do komandira, vraćajući se s njim kroz šumu primijetili su u daljini grupu ljudi kako se povlače. Misleći da se radi o pripadnicima APZB-a, dolaskom blizu jednog proplanka vidjeli su da je ta grupa ljudi zarobljena /kasnije je čuo da ih je zarobio M. S./, a ubrzo su čuli i pucanj. Dolaskom na lice mjesta vidio je da jedan od zarobljenika leži mrtav. Naveo je da se zbog toga optuženi Ičanović Hasan posvađao sa svojim zamjenikom Š. H. zvani „J.“ /svjedok ga opisuje kao plavog čovjeka, uvijek je imao lančić/ koji je bio tu, na licu mjesta, kada se sve dogodilo. Kasnije je čuo da je J. ubio tog zarobljenika.

Navedeni svjedoci odbrane nisu vidjeli trenutak kada je ispaljen hitac ali su sa sigurnošću tvrdili da je zamjenik optuženog, Š. H. zvani „J.“, kritične prilike bio na mjestu događaja, na istovjetan način su ga opisali kao plavog čovjeka, kratke kose, sa plavim očima, uredan, agresivan, krupne građe, nosio je puno zlata i uvijek imao lančić, da je prema iskazu svjedoka M. S. ispitivao zarobljenike, pitao ih ko je komandir voda, da je galamio i psovao K. H., kad je istupio. Obojica ovih svjedoka su čuli pucanj i vidjeli da je jedan zarobljenik pao mrtav te tvrdili da je optuženi prilikom dolaska na mjesto događaja imao dvije motorole, da je prekinuo tuču i maltretiranje zarobljenika.

Svjedoci M. S. i N. E. su na uvjerljiv i dosljedan način opisali činjenice koje su im bile poznate, na istovjetan su način opisali predmetni događaj i iznosili detalje koji po ocjeni suda opravdavaju zaključak da su ovi svjedoci o događaju mogli govoriti istinu, a osim toga, na njihove iskaze optužba u toku glavnog pretresa nije argumentirano ni prigovorila.

U toku ovog postupka svoj iskaz u svojstvu svjedoka dao je i optuženi Ičanović Hasan. U vezi sa kritičnim događajem navodi da je po naređenju komandanta I. N., oko pola šest ujutro, sa svojim jedinicom krenuo iz mjesta H. prema reonu koji su držali pripadnici Narodne odbrane APZB i koji su trebali osloboditi. Kako je imao

problema sa plućima, na tom putu prema navedenom reonu je zastao jer nije mogao pratiti ostatak svoje čete. Svog zamjenika, Š. H. zvanog „J.“, zadužio je da koordinira vodovima prilikom izvođenja predviđene akcije a on se za njima polako kretao. Ubrzo je začuo žestoku paljbu, vidio kako ranjenike odvođe nazad prema H. i tada je preko motorole kontaktirao sa komandirima voda K. M., kojem je rekao da po njega pošalje kurira N. E., kojeg je ranije poslao sa ostatkom jedinice zbog nedostatka ljudstva. Sa svojim kurirom N. E., se sastao u blizini L. G. odakle su primijetili jedan vod pripadnika NO APZB koji je išao prema mjestu gdje je njegova četa uspostavila liniju. Kasnije je saznao da ih je zarobio M. S. Približavajući se mjestu gdje je njegova četa uspostavila liniju vidio je zarobljenike, pripadnike NO APZB. Primijetio je da ih pretresaju a da njegov zamjenik Š. H. zvan „J.“ razgovara sa jednim od zarobljenika držeći pušku u blizini njegove glave. Poslije su mu pričali da je taj zarobljenik, koji je bio njihov komandir, par puta sklanjao pušku sa glave. Nedugo zatim začuo je pucanj a kad se približio mjestu događaja, njegov zamjenik, Š. H. zvan „J.“ je postao agresivniji, počeo je da udara druge zarobljenike, a kad mu je on prišao s leđa i rekao da se udalji, „J.“ je povikao „ko to kaže“ jer ga nije vidio. Kad mu je optuženi rekao „Hans“, J. se odmah odmakao od zarobljenika. Nadalje je naveo da od zarobljenih lica nikog nije poznavao, da pored tog komandira NO APZB tada više niko nije smrtno stradao, a o svemu što se je događalo obavijestio je i nadređenog komandanta I. N.

Dakle, iskaz optuženog u bitnim činjenicama, odnosno činjenicama o okolnostima izvršenja predmetnog krivičnog djela u potpunosti je saglasan sa iskazima svjedoka N. E. i M. S.

Na osnovu svega navedenog, odnosno iz provedenih dokaza optužbe i odbrane koje je sud cijenio kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti te dovodeći ih u vezu sa odbranom optuženog, sud je utvrdio da nema pouzdanih i nesumnjivih dokaza da je optuženi Ičanović Hasan postupao na način kako to prezentira optužnica.

U konkretnom slučaju niko od saslušanih svjedoka optužbe nije poznavao optuženog prije kritičnog događaja. Svjedok K. A., za kojeg su drugi svjedoci optužbe naveli da poznaje osobu koja je pucala u K. H. i to iz školskih dana, jer su čuli njihov razgovor, je dajući iskaz na glavnom pretresu naveo da to lice najverovatnije poznaje iz škole u B. koju je pohađao 1981., 1982. i 1983. godine i da je imao nadimak „J.“, da su mu u sjećanju ostale njegove izrazito plave oči, plava kosa. Dakle, ovaj svjedok optužbe je lice koje je pucalo u K. H. opisao na isti način kao i svjedoci odbrane i optuženi, kada su opisivali zamjenika komandira, Š. H. Svjedok K. A. nije znao ime ovog lica ali je znao da je imao nadimak „J.“. Nadalje, odbrana je izvela dokaz uvidom u potvrdu JU Mješovita srednja škola B. broj 1549/15 od 07.09.2015. godine u kojoj je evidentirano da je srednju trgovačku školu u vremenu od 1979. godine od 1981. godine u B. završio Š. /H./ H. zvan „J.“, dakle istu školu koju je pohađao i svjedok K. A. Osim toga odbrana je izvela dokaz uvidom u svjedočanstvo Vaspitno obrazovnog centra „S. K.“, metalske struke u B. K., za školsku 82'/83' godine iz kojeg proističe da je Ičanović Hasan sin Š. završio školske 83' godine u B.K. III stepen i stekao zvanje mehaničar mašina i alatnika, diplomu o srednjoj završenoj školi za K. A. zvanog L., uvjerenje broj 392/2015 JU Srednja škola „H. Dž.“, gdje stoji da je K. A. završio prvi razred u B. a da je ostale razrede završio u V. K. Iz navedenih dokaza nesumnjivo proizilazi da svjedok K. A., nije mogao poznavati optuženog iz škole već da je mogao

poznavati Š. H. zv. J. Također, uvjerenju suda da nije pouzdano dokazano da je optuženi osoba odgovorna za krivično djelo za koje se tereti je i činjenica da se i sud uvjerio da optuženi nema plavu kosu i oči a da prema iskazima svjedoka odbrane, upravo Š. /H./ H. zvani „J.“ odgovara takvom opisu. Takođe je bitna i činjenica da optuženi Ičanović Hasan ima određene govorne probleme, mucanje, u što se i ovaj sud mogao uvjeriti prilikom saslušanja optuženog u svojstvu svjedoka, a što niti jedan svjedok optužbe nije primijetio u vrijeme izvršenja krivičnog djela, a po ocjeni suda su to mogli primjetiti jer je izvršilac tog djela galamio i psovao zarobljenike.

Isto tako , sud nije mogao uzeti kao osnov za utvrđivanje krivice optuženog, iskaz svjedokinje O. H., sestre ubijenog K. H., u kojem je ona navela da joj je K. A., rekao da je njenog brata ubio Hans sa kojim je išao u školu. Ovo iz razloga što je K. A. u svom svjedočenju kategorično negirao da je ikom pričao ko je ubio K. H. a pored toga iz dokaza koje je izvela odbrana utvrđeno je da optuženi nije išao u školu sa K. A. Isti zaključak sud je izveo i u pogledu iskaza svjedoka S1 u kojem je ovaj svjedok naveo da je neko od pripadnika A RBIH , koji je imao motorolu rekao“ Hans, nema više ubijanja , komandant je rekao da nam trebaju živi“. Niko drugi osim ovog svjedoka to nije čuo. Sud je pošao od činjenice da je ovaj svjedok dalje naveo da je pripadnik A RBIH koji je pucao u K. H., prepoznao K. A. i da je iz njihovog razgovora zaključio da su išli zajedno u školu, a na osnovu naprijed navedenih dokaza je utvrđeno da optuženi nije išao sa K. A. u školu. Pored toga, iz iskaza svjedoka K. E. i ostalih saslušanih svjedoka proizilazi da je pripadnik A RBIH koji je imao motorolu prekinuo dalju tuču i maltretiranje dok niko od svjedoka nije naveo da je osoba koja je pucala u K. H., imala motorolu. Optuženi je prema iskazima svjedoka u kritičnom događaju imao motorolu i prekinuo dalju tuču i maltretiranje. Svjedok P. H. je pored ostalog naveo da je ta osoba koja je prekinula maltretiranje imala autoritet pa se postavlja logično pitanje ko je to bio sa većim autoritetom od optuženog , koji je bio komandir čete, da bi ga mogao zaustaviti i prekinuti tuču i maltretiranje.

Imajući u vidu sve navedeno te činjenicu da iskazi svjedoka optužbe kao i izvedeni materijalni dokazi optužbe, nisu doprinjeli razjašnjenju ove krivičnopravne stvari, ovaj sud je, s obzirom da ne postoje pouzdani dokazi da je optuženi Ičanović Hasan, na način i pod okolnostima opisanim u činjeničnom opisu izreke ove presude, lišio života pripadnike Narodne odbrane tzv.APZB K. H. i K. F., na osnovu člana 299. tačka c) ZKP FBiH donio presudu kojom je optuženog Ičanović Hasana oslobodio od optužbe da je počinio krivično djelo ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a/ u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH.

Obzirom da je donijeta presuda kojom se optuženi oslobađa od optužbe, na osnovu odredbe iz člana 203. stav 1. ZKP F BiH odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda dok su porodice poginulih na osnovu odredbe iz člana 212. stav 4. ZKP FBiH sa imovinsko pravnim zahtjevom upućene na parnični postupak.

ZAPISNIČAR
Amir Kudić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Jasminka Karabegović

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Vrhovnom sudu F BiH Sarajevu u roku od 15 dana od dana prijema, a putem ovoga suda. Temeljem člana 308. stav. 4. ZKP-a F BiH oštećeni ovu presudu mogu pobijati samo zbog odluke o troškovima krivičnog postupka i odluke o imovinsko-pravnom zahtjevu.